

ת"פ 47196/09 - מדינת ישראל נגד פלוני

12 ממרץ 2014

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 11-09-1964 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' השופטת גילת שלן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד שי נגר

הנאשם מובא ממעצר

וב"כ עו"ד ملي אטיאס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

כתב האישום יתוון כמבוקש. המזכירות תסרווק את כתב האישום המתוקן.

פסקת לעד, רוני שמעה, שכר בטלה, בשכר המקסימלי הקבוע בסעיף 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, להתייבות של עד 4 שעות, וכן דמי נסיעה בתחום העיר אשדוד.

מוסבר לעד כי יש לגשת מידית למזכירות בית המשפט לצורך הסדרת העברת התשלומים.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב תשע"ד, 12/03/2014 במעמד הנוכחים.

גילת שלן, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

(לא הרשעה)

עמוד 1

הנאשם הודה בעבירות של תקיפה בת זוג ואיומים, בכך שביום 10/11/2 הגיע לביתה של פרודתו, לחת את הטלפון שלה מהמגירה ועל רקע רצונו לעיין בטלפון שלה תקף אותה בכך שמשר את הטלפון מידת, הטלפון נפל על הרצפה, נשבר והמתلونנת נחטכה בידה.

שבוע קודם לכך, אימם הנאשם על המתلونנת באומרו שלא יתן לה לחיות ושhai'a לא תראה יומ אחד טוב בחיים שלה.

הצדדים הגיעו להסדר במסגרת תוקן כתוב האישום בצורה משמעותית לאחר שהעידה בפני המתلونנת.

יצוין כי המתلونנת העידה באופן מעורר אמון, ואולם נראה היה כי אינה מעידה ברצון רב, היא טענה כי האירוע אירע בשעת כעס, בשל ויכוח ביניהם על רקע העובדה שככל אחד מהם ניהל מערכת יחסים זוגית עם אדם אחר.

המתلونנת לא העידה על חלק נכבד מהאירועים, אלא לאחר רענון זיכרון שגם לאחורי, רק אישרה את הדברים אך לא העידה, כך שבצדך תוקן כתוב האישום בצורה משמעותית.

המתلونנת מסרה פרטים רבים לזכות הנאשם, טענה כי מדובר בתקופה של כעשים, וטענה כי הנאשם אינו גבר אלים וכי גם היום הוא לא מבקש לעשות לו רע.

נאשם ליד 1964 ואין לחובתו הרשותות קודמות, כך שמדובר במעשה באירוע נקודתי שאירע לפני כ - 3 וחצי שנים, על רקע אותו סכסוך בין לבן בת זוגו לשעבר.

אין ספק כי האינטראס הציבורי בעבירות של אלימות במשפחה מצדיק הרשעה בפליליים, לאור הוצרך למנוע פגיעה בחוליה החלשה במשפחה ולאור הקשיים באיתור מקרים המתרחשים בין כותלי ביתם של בני הזוג.

יחד עם זאת, לא ניתן לומר כי בכל מקרה של אלימות במשפחה יש מקום להרשעה ולמצוי הדין והדבר תלוי בנסיבות המקרה, בחומרת התקיפה בעבר פלילי, בעמדת בן הזוג, הסיכוי לחיים משותפים והעדרו או קיומו של טיפול.

בעניינו, בני הזוג עדין לא התגרשו, כך שיש סיכוי לחיכוכים בעתיד ואולם נראה כי יחסיהם הגיעו למצב תקין, ככל מהידועה המתلونת של המתلونת, אשר כאמור אין לה אינטראס לגונן על הנאשם שכן הם חיים בנפרד ומנהלים מערכות יחסים זוגיות כל אחד בנפרד.

מתחם העונש ההולם למשעים שביצע הנאשם אשר נמצאים ברף תחתון של חומרה, נع בין אי הרשעה למסר

מותנה, וכן מסתויימים תיקים רבים דומים כבשורה.

בעניינו של הנאשם, אומנם לא הוציאו שיקול שיקום הקשורים בהליך טיפול שuber הנאשם, ואולם לאור חלוף הזמן מיום ביצוע העבירות, העובדה שבוצעו על רקע סכסוך נקודתי ודברי המתלוונת עצמה, כי לא מדובר באדם אלים אלא באדם טוב שפועל תחת כעס נקודתי, נראה לי כי ניתן לראותם בגורמים אלו משום סיכון של ממש שהנאשם ישתקם.

לכך יש להוסיף את עיסוקו של הנאשם אשר עשוי להיפגע מהרשעה פלילתית ובשילוב של כל הנחותינו, לרבות חומרתו היחסית הפחותה של האירוע וחילוף הזמן, אני סבורת כי באיזון שבין האינטרס הציבורי לבין נסיבותינו של הנאשם, יש להעדיף בזו הפעם את טובת הנאשם.

אור כל האמור לעיל, אני מננעת מהרשעתו של הנאשם, ומסתפקת בקביעה כי הנאשם ביצع את המיחס לו בכתוב האישום המתוקן, וקובעת כדלקמן :

הנאשם יחתום היום על התchiaבות בסך 2,500 ₪ שלא לעבור עבירה מהUBEIROOT בהן נמצא אשם בגזר דין זה, או כל עבירות אלימות למשך שנה מהיום. לא יחתום, יאסר למשך 25 ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.
המוזגים יושמדו או יחולטו, לפי שיקול דעת המשטרה.

ניתנה והודעה היום י' אדר ב
תשע"ד, 12/03/2014 במעמד
הנוכחים.
גילת שלו, שופטת